

ærede Udenrigsminister gjorde Indsigelse imod i min Tale. Men nu har jeg faaet det forklaret og ønsker da saa tydelig som muligt at udtale, at hvad jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet i denne Sag, det var, at jeg tror paa, at vor Eksistens er sikret, naar vi ikke have det allermindste militære Apparat ud over det nødvendige for at sikre vor Eksistens i Tilfælde af Kamp, og at dette ogsaa er tilstrækkeligt til at opfylde vore Pligter med Hensyn til Opretholdelsen af vor Neutralitet. Jeg føler mig nemlig overbevist om, at man hverken fra den ene eller den anden Stormagts Side, hverken fra Tysklands Side eller anden Side, agter eller ønsker at tilintetgøre vor Selvstændighed.

Nej, det, jeg sagde og mente, var det, at ligesom Kampen i 1864 blev hidkaldt ved Stridighederne mellem de nationalliberale Partier paa de to Sider af Grænsen, saaledes er det de samme Partier, der kæmpe i dette Øjeblik paa begge Sider. Jeg har ofte været i Tyskland og ved, at i det store tyske Folk findes der ingen Animositet mod Danmark, og jeg har den fulde Overbevisning, at den tyske Regering heller ikke har det, tværtimod. Men det er denne Hidsen herinde fra, fra Militarismens Side her i vort Folk og fra Militaristerne i Tyskland, der bringer Ufred mellem Landene lige saavel her som andetsteds.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Jeg vil gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) sagde nys. Han mente, at ophidsende Vers, som ophidsende Taler overhovedet, kunde virke farligt, og det kan gerne være. Men i saa Fald vil jeg anbefale det ærede Medlem at læse adskilligt af, hvad Højremænd i sin Tid have sagt, og læse i Højres Sangbøger. Der vil han ogsaa træffe Ting, der ere tilstrækkeligt ophidsende til, at Folk kunde tage Skade, hvis de ikke havde tilstrækkelig stor Dømmekraft til ikke at lade sig lede af, hvad Højre sagde.

Naar det ærede Medlem mente at kunne citere en Sang, hvori Socialdemokraterne skulde opfordre til Kamp paa Barrikaderne, saa skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Sang, som stammer fra Halvfjerdsernes allerførste Aar, netop staar i temmelig direkte

Forbindelse med en Periode i Historien, hvor Barrikaderne spillede en Rolle. Og det ærede Medlem skal være taknemmelig for, at der har været Barrikader i denne Verden. Ellers vilde han ikke selv have haft den politiske Frihed, han har. Hvad andet hvilede Arbejdet for vor Grundlov paa end paa de Barrikadekampe, der var blevne førte i Frankrig? Uden Barrikader ingen Frihed!

Naar det ærede Medlem siger, at jeg vilde ikke være paa Barrikaden, har han Ret deri, for saa vidt jeg ikke lever i 1830 eller 1848 og skal tage Del i de Tiders politiske Arbejde. Jeg lever i 1909, og 1909 har en anden Metode at arbejde paa. Men i øvrigt kan det ærede Medlem være overbevist om, at hvis den politiske Kamp i vore Dage krævede, at man skulde staa paa Barrikaden, vilde jeg ogsaa være der, det har det ærede Medlem ingen Grund til at tvivle paa. Ganske vist kan man i vore Dage kæmpe for sin Ret med alle borgerlige Midler, de slaa bedre til, end Barrikaden gjorde det. Men at se saa overlegent paa Barrikaden tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i.

I øvrigt vil jeg sige om dette, at der skrives og tales om Ting, som have ophidsende Virkning, at man jo godt kan udlægge, hvorledes andre Mennesker føle og tænke, de Stemninger, de have, uden at behøve at gøre dette til sit eget. Hele Litteraturen beskæftiger sig med saa mange psykologiske Fænomener, uden at Digteren eller Forfatteren gør den Hovedperson, han omtaler i sin Bog, ensbetydende med sig selv.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Jeg kan nøjes med til denne meget lange Udvikling at sige dette, at det ærede Medlem øjensynlig tror, at jeg har fundet en saadan gammel Sang fra 1870 eller 1848. Det er slet ikke Tilfældet. Den er sunget for nogle Aar siden. (*Meyer:* Men den stammer fra den Tid!) Ja, den stammer fra den Tid; det vil altsaa sige, at man faktisk ad Sangens Vej har forsøgt at indbilde Arbejderne, at de endnu leve i den Tid, hvor Forholdene var saadanne. Det er netop det pædagogisk forkastelige deri, at man gør dette i Stedet for at gøre dem opmærksomme paa, at Forholdene, vi nu leve under, ere ganske forandrede fra den Tid.